

3. V takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, vnútroštátny súd nesmie uplatniť nijaké ustanovenie vnútroštátneho zákona, ktoré je v rozpore s článkom 43 ES.

(¹) Ú. v. EÚ C 89, 19.3.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. septembra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel d'Amiens — Francúzsko) — európsky zatykač vydaný proti pánovi Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Vec C-42/11) (¹)

(Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač a postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi — Článok 4 bod 6 — Dôvod, pre ktorý možno odmietnuť výkon európskeho zatykača — Vykonanie vo vnútroštátnom práve — Zadržaná osoba, ktorá je štátnym príslušníkom vydávajúceho členského štátu — Európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody — Právna úprava členského štátu obmedzujúca možnosť odmietnuť výkon európskeho zatykača na prípad, keď je požadovaná osoba štátnym príslušníkom uvedeného štátu)

(2012/C 331/07)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel d'Amiens

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Cour d'appel d'Amiens — Výklad článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/JAI z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mím. vyd. 19/006, s. 34), ako aj článku 18 ZFEÚ — Európsky zatykač vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody — Vnútroštátna právna úprava, ktorá obmedzuje možnosť odmietnuť výkon európskeho zatykača na prípad, keď je požadovaná osoba štátnym príslušníkom uvedeného členského štátu — Diskriminácia na základe štátnej príslušnosti

Výrok rozsudku

Článok 4 bod 6 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi a článok 18 ZFEÚ sa majú vykladať v tom

zmysle, že členský štát sa síce môže pri preberaní uvedeného článku 4 bodu 6 rozhodnúť obmedziť situácie, v ktorých vnútroštátny vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vydať osobu, ktorá spadá do pôsobnosti tohto ustanovenia, nemôže však úplne a automaticky vylúčiť z tejto pôsobnosti štátnych príslušníkov iných členských štátov, ktorí sa zdržiavajú alebo majú trvalý pobyt na jeho území, bez ohľadu na väzby, ktoré udržiavajú s týmto štátom.

Vnútroštátny súd musí pri zohľadnení vnútroštátneho práva ako celku a uplatnení výkladových metód, ktoré toto právo pripúšťa, vykladať vnútroštátne právo, pokiaľ je to možné, s prihliadnutím na text, ako aj účel rámcového rozhodnutia 2002/584, aby tak zaručil úplnú účinnosť tohto rámcového rozhodnutia a dospel k riešeniu v súlade s účelom, ktorý toto rámcové rozhodnutie sleduje.

(¹) Ú. v. EÚ C 103, 2.4.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. septembra 2012 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Bundesverwaltungsgericht — Nemecko) — Spolková republika Nemecko/Y (C-71/11), Z (C-99/11)

(Spojené veci C-71/11 a C-99/11) (¹)

(Smernica 2004/83/ES — Minimálne normy pre podmienky priznávania postavenia utečenca alebo postavenia doplnkovej ochrany — Článok 2 písm. c) — Postavenie „utečenca“ — Článok 9 ods. 1 — Pojem „činy prenasledovania“ — Článok 10 ods. 1 písm. b) — Náboženstvo ako dôvod prenasledovania — Súvislosť medzi týmto dôvodom prenasledovania a činní prenasledovania — Pakistanskí štátni príslušníci, ktorí sú členmi náboženského spoločenstva Ahmádija — Činy pakistanských orgánov, ktoré smerujú k zákazu práva prejavovať svoje náboženské vyznanie na verejnosti — Dostatočne závažné činy, aby dotknutá osoba mohla mať oprávnené obavy, že bude vystavená prenasledovaniu z dôvodu svojho náboženského vyznania — Individuálne posúdenie skutočností a okolností — Článok 4)

(2012/C 331/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Spolková republika Nemecko

Odporcovia: Y (C-71/11), Z (C-99/11)

za účasti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesverwaltungsgericht — Výklad článku 2 písm. c) a článku 9 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 304, s. 12; Mím. vyd. 19/007, s. 96) — Podmienky pre uznanie postavenia utečenca — Dostatočne závažná povaha prenasledovania — Akty pakistanských orgánov, ktoré majú za cieľ obmedziť činnosť náboženského spoločenstva Ahmadiyya

Výrok rozsudku

1. Článok 9 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany je potrebné vykladať v tom zmysle, že:

— každý zásah do práva na slobodu náboženského vyznania, ktorý je v rozpore s článkom 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, nemôže predstavovať „čin prenasledovania“ v zmysle uvedeného ustanovenia tejto smernice,

— existencia činu prenasledovania môže vyplývať zo zásahu do vonkajšieho prejavy uvedenej slobody a

— na účely posúdenia toho, či zásah do práva na slobodu náboženského vyznania, ktorý je v rozpore s článkom 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, môže predstavovať „čin prenasledovania“, musia príslušné orgány s ohľadom na osobnú situáciu dotknutej osoby overiť, či tejto osobe z dôvodu výkonu tejto slobody v jej krajine pôvodu vznikne skutočné riziko, najmä že bude prenasledovaná alebo že bude zo strany jedného z aktérov vymenovaného v článku 6 smernice 2004/83 predmetom neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestov.

2. Článok 2 písm. c) smernice 2004/83 je potrebné vykladať v tom zmysle, že obava žiadateľa z prenasledovania je oprávnená vtedy, ak príslušné orgány s ohľadom na osobnú situáciu žiadateľa zastávajú názor, že je dôvodné sa domnievať, že po jeho návrate do jeho krajiny pôvodu bude vykonávať náboženské úkony, ktoré ho vystavia skutočnému riziku prenasledovania. Pri individuálnom posudzovaní žiadosti o získanie postavenia utečenca uvedené orgány od žiadateľa nemôžu odôvodnene požadovať, aby sa týchto svojich náboženských úkonov vzdal.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. septembra 2012 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) — Spojené kráľovstvo] — Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Vec C-83/11) ⁽¹⁾

(Smernica 2004/38/ES — Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov — Článok 3 ods. 2 — Povinnosť umožniť v súlade s vnútroštátnou legislatívou vstup a pobyt „akýchkoľvek iných rodinných príslušníkov“ závislých od občana Únie)

(2012/C 331/09)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Secretary of State for the Home Department

Odporcovia: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Upper Tribunal — Výklad článku 3 ods. 2 a článku 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mím. vyd. 05/005, s. 46) — Pojem „akíkoľvek iní rodinní príslušníci“ občana Únie v zmysle článku 3 ods. 2 smernice — Rodinní príslušníci závislí od manželského páru, v ktorom jeden z manželov je štátnym príslušníkom tretej krajiny — Rodinní príslušníci, ktorí nie sú priami príbuzní manželského páru po vzostupnej línii

Výrok rozsudku

1. Článok 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa má vykladať v tom zmysle:

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 130, 30.4.2011.

Ú. v. EÚ C 173, 11.6.2011.